

Radna poročila o vojnih dogodkih.

zapadni fronti se pripravljajo Nemci za novo ofenzivo in zbira svoje najboljše moči.

UTI BOJI NA LAŠKI FRONTI.

stro-Nemci poskušajo prodreti navdol od Asiaga na planjave.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Laška fronta.

Im, 13. dec. — Italijanski protinapad na gore Berette je zopet pridelal velik del zakopov, ki so bili prej objavljeni na Avstrijske, pravi današnje dno naznanilo. Ujetih je bilo 59.

Okrog Calcinske doline sta bila dva sovražna napada odbita.

Sovražnik opustil napad. Pooldne je sovražnik ponovil napad, odno od Brente.

Bojevanje se je ljuto nadaljevalo ves dan v dolinah in na gorskih sleh, a zvečer je sovražnik vsled jh težkih izgub opustil napad.

Okrog gore Chipopappex se je nov močnejši napad zlomil.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Vojni plen v štirih dneh. London, 13. dec. — Uradno avstrijsko naznanilo, presojajoče zadnje oziroma na fronti severne Italije, pravi, da bilo v štiridnevem bojevanju letetskem okrožju 639 italijanskih vojakov in več nego 16.000 mož ujetih. Naznanjena je tudi zaplena 293 233 strelnih pušk, štirih brzoletnih topov, 81 minkih metalnic in ožine drugega materiala.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Laško poročilo. Italijanskimi armadami, 14. dec. — stro-nemški pogon v Italiji je stalni ujetni tevtonski vlasti izgubo 150.000 mož, kakor je bilo precejeno dan v italijanskem glavnem stanu.

Hoetzendorf, avstrijski poveljnik, in gen. von Below, nemški vodja, obupno prizadevata, udariti prek planov v svojem pogonu proti Italijanom, eden nastopi ostro zimsko vreme in drugi njuna kretanja.

Tevtonci so zbrali 2.500 topov v progu desetih milj med Trento in Piazzi, na vsakih sedem jardov. Straštopniško streljanje se vrši nepretrno v celotnem odseku.

Tevtonci pridobili le malo. Ko je sovražnik napadal ves dan ob Brente in Piave, je bil sposoben

pridobiti le neznaten uspeh včeraj na neki točki in to po ogromnih žrtvah, je uradno naznanjeno. Skoro malenkostno ozemlje je bilo severno od linije Monte Solarolo in konca Calcinske doline.

Kot skupni dobiček tridnevnega bojevanja v tem okrožju obdržuje sovražnik nekaj zakopov na Col Beretti in vrh Monte Spinauccia, ali vsa ostala italijanska linija je v svojem prvotnem položaju. To je sovražnikov tretji zaporedni napad v množstvih z namenom, prodreti na planjave. Izgube na obeh straneh so bile težke.

Piave narašča vsled dežja.

Pozni letni čas je se nadalje važen činitelj. Vsled deževanja zadnja dva dni pa je narasla reka Piave, ki se je bila skoraj osušila, tako da je izginila vodna pregraja, dočim so sovražnikovi zakopi samo nekaj sto jardov daleč. Voda v poplavljenem odseku ob dolnji reki Piavi je bila tudi upadla od petih čevljev na en čevljev. Deževje je zopet napravilo reko precej globoko pregrado in poplavljeni odsek je zopet dober pod vodo.

Obrniti si v prid plitvo vodo, so Avstriji zasedli neko vilo blizu Beneske lagune, v sosesčini Boro Cavalina. Italijanski rušivec "Sauro" je prodrl v laguno in izkrcal oddelek mor narjev, ki so razdeljali vilo, s telefonom in strojnimi puškami vred, ki so bile nameščene.

tevilne tevtonske divizije so bile prisiljene, da se umaknejo in preurejajo zaradi težkih izgub. Od italijanskih čet, ki so se sijajno bojevale, so enote, katere so prijenale ob Seici v oktobru, a so se zbrale in so postale izvrstne bojne enote.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Tevtoni zavzeli grič.

Glavni stan italijanske armade v severni Italiji, sobota, 15. dec. — Po težki žrtvi na vojaki in petdnevem neprestanem bojevanju se je sovražnik posrečilo, zopet nekoliko napredovati in prodreti na grič Caprille, bas vzhodno od reke Brente. To predstavlja napredek kakih treh četrtin milje in njegova glavna važnost je, da tvori Caprille eno glavnih višin na čelu San-Lorenške doline, ki drži proti jugu na planjave, proti katerim naperja sovražnik vztrajno ves svoj pritisk.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Makedonska fronta.

Berlin, 13. dec. — V ovinku Črne reke so bili ujeti številni Italijani in Francozi med manjšimi podjetji.

Pariz, 14. dec. — V vzhodnem delu fronte je prevladoval mir. V ovinku

Črne reke in na desnem bregu iste je sovražnik po bombardiranju vseh naših postojank podjel več krajnih napadov, ki so se izjalovili. Na gotovih točkah so bili spopadi od moža do moža.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Francoska fronta.

London, 13. dec. — Poročila o večerajšnjem bojevanju v sosesčini Bullecourt kažejo, da so Nemci podjeli dva napada za ranega jutra, po težkem pripravljalnem bombardiranju.

Prvega so podjeli od severa proti našim postojankam v Hindenburgovi liniji bas vzhodno od Bullecourt, in drugega na širši fronti od severovzhoda in vzhoda proti stožeru, ki ga tvorijo naše zakopne linije južno od Rencourt Lez Cagnicourt. Oba sta bila odbita s težko izgubo za sovražnika.

Pariz, 13. dec. — Ob vsej fronti kaže topništvo na obeh straneh zmerno stopnjo delavnosti.

Odbili smo močan napad, ki ga je podjel sovražnik v Courierskem gozdu. Berlin, 13. dec. — Fronta prestolonaslednika Rupprechta: Od Dixmuda do reke Lys in južno od reke Scarpe je topniška delavnost narasla zdajpazdaj.

Fronta nemškega prestolonaslednika: V osamljenih odsekih je topniško streljanje naraslo v podpiranje pozvedovanja.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Nemci nekoliko pridobili.

London, 14. dec. — Nemcem se je posrečilo, prodreti v britanske prvotne zakope na fronti 300 jardov od ypreški fronti v Flandriji, je nočjo naznanilo uradno poročilo od generala Haiga. Bojevanje blizu Cambraja je bilo omejeno na topništvo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Nemški načrti.

London, 14. dec. — Vojaški poročevalec lista "Times" ceni, da je sedaj 150 nemških divizij — kakih 1.800.000 mož — na zapadni fronti in 79 na vzhodni fronti, ali da se vsi moški med 19 in 35 leti staro očividno premeščajo od vzhoda za službo na zapadu.

Pisec pravi, da bodo Nemci prejkone poskušali poravnati stvar na zapadu, preden Rusija okreva in je Amerika pripravljena, v nadi, da dosežejo odločitev to zimo ali spomladi.

Centralne vlasti, pravi, so v resni stiski vsled pomanjkanja in izčrpanja svojih rezerv, tako da je menda potrebno zanje, udariti brzo. Na vsak način je, po njegovem mnenju, pričakovati pol milijona svežih borilcev na zapadu s primernim pomnožkom v topovih in zrakoplovih.

Poročevalec ne misli, da bo to zadostovalo v zagotovitev zmage za centralne vlasti, toda sodi, da mora to prisiliti alijance k velikim prizadevam. Poudarja, da Velika Britanija lahko

"NEMCIJA BODE PREMAGANA."

Tako pravi general Pershing, poveljnik ameriških čet na Francoskem.

BAKER BO OBJAVIL ZAGOVOR.

Hoče dokazati, da so obtožbe proti vojni upravi neosnovane.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Vojni tajnik bo odgovoril.

Washington, D. C., — Vojni tajnik Baker pripravlja obsežen zagovor svoje uprave proti obtožbam, da je bilo kaznivo odlašanje v oboroževanju in opremljanju čet na Francoskem in v tej deželi.

Vojni tajnik bo predložil svoj zagovor v obliki javne izpričbe pred senatskim odsekom za vojaške stvari.

G. Baker upa dokazati, da je bilo on je z opremo vred oskrbovano tako hitro, kakor je bilo zahtevano, da se izvezbaj čete za izdatno službo na Francoskem. Odpošiljanje čet je omejeno vsled pomanjkanja na oceanskih prevzih ladjah in številni vojniki, ki jih je bila vlada sposobna prepeljati, so bili oboroženi in opremljeni, kakor izjavlja tajnik, v zadostnem času, da so se lahko razsežno vezbali v tej deželi, preden so odšli na obsežnejše vezbanje za linijami na Francoskem.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

"Nemčija bo poražena."

Chicago, Ill., 17. dec. — "Povejte ameriškem ljudstvu v mojem imenu, da je krivoverstvo govoriti, da se Nemčija ne more poraziti. Nemčija je mogoče poraziti. Nemčija mora biti poražena. Nemčija bode poražena."

To je bila poslanica generala Pershinga, poveljnika ameriških čet na Francoskem, poslana ameriškem ljudstvu in oseba, kateri je bila poslanica izročena za prenos, je bil metodiško-episkopalni škof L. B. Wilson iz New Yorka, ki je govoril o pomenu Pershingove poslanice snoči v prvi metodiško-episkopalni cerkvi, Evanston.

Prosil za poslanico.

"Posetil sem gen. Pershinga v glavnem stanu," je rekel škof Wilson. "Ko raztegne konskripcijo na Irsko in po- viša starostno mejo za vojaško službo na 50 let, očee vleobrti in pošlje 18- letne mladenice na fronto."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Potop dveh vojnih ladij.

New York, 13. dec. — Torpediranje dveh avstrijskih bojnih ladij v Tržaški luki po italijanskih torpedovkah v noči 9. dec. je izporočeno v brzojavki, ki jo je prejel tukaj danes komander C. Pfister italijanske mornarice.

Naznanilo je obsegala brzojavka, ki jo je prejel komander Pfister od kapitana L. Vannutellija, pomorskega pribočnika italijanskega poslanstva v Washingtonu.

Zadeli in potem zbežali.

"Po uspešnem prekrizanju več zadržkov in minkih pasov," pravi brzojavka, "so italijanske torpedovke prodrele v Tržaško luko, kjer so izstrelile štiri torpede proti dvema avstrijskima vojnima ladjama vrste 'Monarch'. Vsi torpedi so zadeli svoje cilje in razpokinili."

"Dasi je bilo najsilnejše topniško streljanje osredotočeno proti napadajočim torpedovkam in dasi so bili celo torpedi izstreljeni proti njim, so se vse naše ladje vrnile varno."

Moštvo baje rešeno.

Neka londonska brzojavka, prejeta v sredo, je navajala dunajsko uradno naznanilo, po katerem je bila avstrijska bojna ladja "Wien" potopljena v nedeljo zvečer, datum, ki je omenjen v gornjem naznanilu. Večina moštva je bila rešena. Bojne ladje "Wien", "Monarch" in "Budapest" so bile zgrajene l. 1895. in 1896. Velike so bile 5.600 ton in so imele posadke po 441 mož.

smo se pogovarjali v neki gruč, sem se domislil, prosti ga za kako poslanico Ameriki. Obrnil sem se naravnost do generala, rekoč: 'Vrniti se mišlim v Ameriko kmalu, general, in rad bi, da mi kaj poveste, kar bi smel povedati ljudstvu Združenih Držav, ko se povrnem.'

"Brez obotavljanja je izrekel poslanico, ki sem vam jo povedal. Mislim, da je bil njegov odgovor, izrečen tako brzo, znamenit."

"Krivoverstvo je govoriti, da Nemčije ni mogoče poraziti. Če živimo pod pogoji, da je sirova moč nepremagljiva, moramo nehati govoriti: 'Bog je v svojih nebesih, vse je prav na svetu.'

O Wilsonovi nalogi.

"Nemčija mora biti poražena. Bil je čas, ko je predsednik Wilson govoril o miru brez zmage. Če bi bil šel nazaj daleč dovolj, bi utegnil govoriti o miru brez vojne, ali sedaj je mogoče samo mir z zmago. Iste mednarodne odnose imamo, kakor jih je imel Abraham Lincoln v deželi za časa državljanske vojne, ko je rekel: 'Narod razdeljen proti samemu sebi se ne more obdržati. Ta narod mora biti ves sužen ali ves svoboden.' Isto razmerje imamo danes v naših svetovnih odnosih. Če dosežemo mir potom pogajanja, bo to samo premirje in Nemčija bo nadalje delovala in snovala na filozofiji, katero sedaj zagovarja: pravico močnega naroda, narekovati pogoje slabotnemu."

"Nemčija bo poražena. Mi imamo mož in denar za zmagodobitje. Ampak dovolite mi, da vas posvarim, da bi bila ena najresnejših zmot, misliti, da bo Nemčija poražena kar tako, brez ozira na to, kaj mi storimo. Ne smemo misliti, če ne dobimo vojne, da jo bo Francija, niti Anglija je ne bo, niti mi je ne bomo samo zato, ker nismo bili nikdar poraženi v preteklosti. Samo tedaj dobimo to vojno, če bomo zedinjeni narod in če uporabimo vse naše pripomočke."

"Onemogočiti moramo vse besede v javnosti in v zasebnem razgovoru, ki bi utegnile ovirati najpolnejše zasledovanje vojne. Nihče ne sme poslušati neveljanih agitatorjev. Naš patrijotizem mora biti popoln. Mi smo ali za vlado, ali smo pa proti nji."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Avstriji pod skrbno paznjo.

Washington, D. C., 13. dec. — Generalni pravdnik Gregory je naznanil danes, da ker se bo z Avstro-Ogri ravnalo v prijaznem duhu in ne bodo podvrženi strogim omejitvam, naloženim na Nemce, naj občinstvo ne misli, da se ne bo podanike sovražne vlasti skrbno gledalo. Takoj bodo prijeti, če bodo osumljeni sovražnega delovanja.

Mnogi Avstro-Ogri v raznih delih dežele so bili prijeti, odkar je bilo napovedano vojsko stanje, je rekel, in so zdaj pod ključem med preiskavo obtožb proti njim.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Prijet kot sumljiv vohunstva.

Halifax, N. S., 13. dec. — John Johansen, mož ob krmilu na norveškem parniku "Imo", belgijski pomožni ladj, ki je trčila skup z municijskim parnikom "Mont Blanc" in tako povzročila nesrečo zadnji četrtek, je bil danes pridržan kot sumljiv nemškega vohunstva.

Uradniki massachusettske pomožne bolnice, kjer so ga zdravili, so ga izročili vojaškim oblastvom.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Več Američanov usmrčenih.

Z ameriške armado na Francoskem, 13. dec. — Več ameriških železniških vojakov-staviteljev (engineers) je bilo usmrčenih po nemških zrakoplovskih bombah v neki vasi nekje za britansko fronto. Podrobnosti še niso znane.

Sedaj je dovoljeno naznaniti, da je nemška bomba padla na cesto v nemem kraju, po kateri so ameriške čete korakale. Drobci bombe so zdrobili okna neke hiše, v kateri so bili častniki, ki so bili s steklom obsuti, ali ranjeni ni bil nobeden.

Dva ameriška vojaka sta umrla v bolnišnici za strelnimi ranami.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Premirje podpisano.

Petrograd, 16. dec. — Boljševiška uradna agencija za novice je naznanila danes, da sta se Rusija in Nemčija dogovorili o pogojih premirja. Berlin, prek Londona, 16. dec. — Dogovor premirja, sklenjen med boljševiško vlado na Ruskem in tevtonskim kraljevstvom, je bil podpisan v Brest-Litovsku v soboto, po danes izdanem uradnem naznanilu. Premirje zadobi veljavo opoldne v ponedeljek in ostane v veljavi do dne 14. jan. Neka določba v premirju je, da se imajo mirovna pogajanja začeti takoj po podpisu premirja.

RUSKO-NEMŠKO PREMIRJE.

Boljševiška vlada in tevtonski zavezniški sklenili, takoj začeti mirovna pogajanja.

RUSKI POLOŽAJ JAKO RESEN.

Lenin ukazal ruski armadi, zapustiti vse ozemlje vzhodno od Rige.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Ljute bitke na Ruskem.

London, 13. dec. — Bitka se je pripetila blizu Bjelgoroda na južnem Ruskem med boljševiški četami in vojaštvom pod generalom Kornilovom, ali izid ni bil ugotovljen in petrograjska poročila si nasprotujejo.

Petrograjski poročevalec za "Daily Mail" brzojavlja, da je bil gen. Kornilov poražen in ranjen in da je pričakovati njegovega ujetja.

Brzojavka od zastopnika lista "Post" pa zanika izporočeno boljševiško zmago, rekoč, da je gen. Kornilov premagal svoje nasprotnike in se kmalu združi s Kaledinom v Novo-Cerkasku.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Kljubujejo boljševikom.

Haparanda, 13. dec. — Kljub boljševiškim grožnjam s smrtjo, zaporom in odpustom se uradni dejansko vseh ministrstev v Petrogradu protivojno, izveščati svoje delo, po tukaj danes prejetih brzojavkah.

Bančni uslužbenci se tudi upirajo, sodelovati z boljševiško vlado.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Lenin čisti Nemcem pot v Petrograd.

Basel, Švica, 14. dec. — Nikolaj Lenin je ukazal, naj Rusi zapuste vse ozemlje vzhodno od rigske fronte do Pejpuškega jezera pred dnem 14. januarja, po brzojavki, prejeti tukaj danes. To spravlja Nemce v razdaljo 125 milj do Petrograda.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Obnova pogajanj za premirje.

Amsterdam, 14. dec. — Uradna nemška in avstrijska naznanila pravijo, da so ruski delegatje dospeli v Brest-Litovsk v sredo in so se pogajanja za premirje zopet začela včeraj.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Izpuščajo nemške jetnike.

London, 14. dec. — Leon Trocki, boljševiški minister zunanjih stvari, naznanja, po Reuterjevi brzojavki iz Petrograda, da če se podpisje v Brest-Litovsku premirje za vzhodno fronto, so ruski delegatje pooblašeni, začeti mirovna pogajanja.

Ruska oblastva so odredila, izpustiti vse civilne nemške jetnike v zameno za 4.000 ruskih častnikov v nemških ječah, po brzojavki iz Haparande.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Premirje podpisano.

Petrograd, 16. dec. — Boljševiška uradna agencija za novice je naznanila danes, da sta se Rusija in Nemčija dogovorili o pogojih premirja. Berlin, prek Londona, 16. dec. — Dogovor premirja, sklenjen med boljševiško vlado na Ruskem in tevtonskim kraljevstvom, je bil podpisan v Brest-Litovsku v soboto, po danes izdanem uradnem naznanilu. Premirje zadobi veljavo opoldne v ponedeljek in ostane v veljavi do dne 14. jan. Neka določba v premirju je, da se imajo mirovna pogajanja začeti takoj po podpisu premirja.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 18, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

CELO OGNJEGASCI PLETEJO ZA VOJAKE.

Pletenje za vojake ni več omejeno na ženske. Ognjegasci v mestu Rome, N. Y., tudi pletejo med svojim tim časom, ko čakajo v svojem gasilskem domu na požarni klic. Tisti, ki so v službi, pletejo podnevi in ponoči nogavice za ameriški sklad za francoske ranjence. Tri pletilne stroje imajo nameščene v gasilskem domu št. 2.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki tork in petek
Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba
Inkorp. l. 1899.
v lastnem domu, 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.
Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Združene države na leto.....\$2.00
Za Združene države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrta leta.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Oopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznačijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 17. dec. — Menda nikjer na svetu ni nikdar imela nobena slovenska cerkvena veselica tako lepega uspeha, kakor ga je imel letošnji "fair" naše slovenske cerkve sv. Jožefa v Jolietu. Naš "Cerkveni Glasnik" pri naša o tem sledeče poročilo g. župnika, Rev. Johna Plevnika:

Cerkveni "fair" due 25., 26., 27., 28. in 29. novembra je nepričakovano dobro izpadel. Uspeh našega "faira" je zares tako velikanski, da ne vemo, kako bi se vsem našim dobrotnikom in dobrotnicam dovolj zahvalili. Kratak je bil čas priprave pred "fairom", zato se je pa vse, staro in mlado, poprijelo dela z veliko pridnostjo. Naši kontestariji in kontestarci, naši šolski otroci, naši fantje in dekleta, in naši možje in žene so šli na delo, in tudi ni bil zastoj, kajti fair letošnjega leta je prinesel za cerkev čistega dobička: \$4,602.07. Gotovo moramo biti vsi veseli tega lepega uspeha! Tukaj vidimo, kaj naredi v župniji sloga med farani in ljubezen do cerkve!

Kontest med Mr. Matli. Golobičem in Mr. Jos. Slapničarjem je prinesel: \$1,225.95. Zmaga je bila na strani Mr. Golobiča, toda oba kontestarija sta se trudila neumorno za našo cerkev in zato se zahvalimo obema prav iz dna srca. Naša kontestarija sta delavca, toda morata biti gotovo pridna in zvesta delavca, vsak pri svojem delu, ko sta izven svojega navadnega vsakdanjega dela nabrala tako veliko denarja za župnijo Sv. Jožefa.

Kontest med Miss Mayme Stefanič in Frances Čulik je bil ravno tako nepričakovano lep, kajti znesek tega kontesta je: \$1,039.03. Zmaga je bila na strani Miss Mayme Stefanič. Kako lepa svota za dve mlade deklice in ni čudno, da je našim faranom pri "fairu" kar sapo zaprlo, ko so slišali izid tega kontesta. Navdušenje med obiskovalci pa je priklopelo do vrhunca, ko so videli, kako sta si ti nasprotnici pri kontestu podali jedna drugi roko ter med "živio" klicem kot dobri prijatelji zavrteli v spodnji dvorani. Gotovo bode minulo veliko let, predno bode farani pozabili delo in trud teh dveh pridnih hčerk naših že od nekdaj spoštovanih družin: Stefaničeve in Čulikove družine!

Vsem zgoraj imenovanim je cerkveni odbor na svoji seji določil lepe nagrade za spomin njih truda in dela za cerkev Sv. Jožefa.

Naša šolska mladina pod vodstvom č. šolskih sester ni držala križem rok. Vsi dečki in deklice so kot pri-

dne čeblice znašale "nikelne", nabrane od starišev, sorodnikov, prijateljev in znancev, tako da so nabrali lepo vsoto \$402.45.

"Stanti" bratovščine Presv. Rožnega Venca, društva Sv. Ane, društva Sv. Genovefe, ter dekliške Marijine družbe in družbe Sv. Neže so imeli veliko kupcev in zato so družbenice in članice teh bratovščin, društev in družb veliko pripomogle k lepemu vspehu našega "faira".

V misijonski službi. Naš g. župnik, Rev. John Plevnik, je imel zadnji tork, dne 11. dec., sklepni govor pri 40-urni pobožnosti v slovenski cerkvi v Waukeganu, Ill., in jutri, dne 18. t. m., bo imel završni govor v slovenski cerkvi v South Chicago, Ill. Pri obeh pobožnostih je pomagal tudi Rev. John Plaznik, naš g. kaplan.

Slovenci lojalni. Na velikem patrijičnem shodu župljanov slovenske cerkve sv. Jožefa, ki se je vršil snoci v gornji dvorani naše stare župnijske šole v svrhu, da se manifestira in javno izjavi lojalnost jolietških Slovencev napram Ameriki v njenem vojskem stanju z Avstrijo, se je pokazalo, da so slovenski priseljenci med najboljši patrijičnimi državljani najslavnejše republike na svetu. Shod je bil tako impozanten, da zasluži nekoliko daljšega opisa. Zaradi pomanjkanja prostora — več prihodnjic.

Iz bolnišnice sv. Jožefa. Mr. Anton Kastello, bivši mirovni sodnik iz La Salle, Ill., ki je bil operiran na kili dne 7. nov., je zapustil bolnišnico v petek, popolnoma ozdravljen. Pred svojim odhodom v La Salle je obiskal tudi tiskarno A. S. Tem potom se zahvaljuje vsem, ki so ga med boleznijo obiskali ali se ga kakorkoli spominjali. — Fred Korevec, drugi sin g. Antona Korevca, ki je bil operiran dne 14. nov., je tudi že doma. — Pravtako mladi Joe Gornik. — Frank Planinšek, 704 N. Ottawa st., je zapustil bolnišnico v soboto. — Že nad 14 dni je v bolnišnici John Babič, 16 let star, ki se je po nesreči obtežil. — Joe Fabjan, 911 Summit st., je moral v bolnišnico zaradi vnetja slepiča. — Mladi Frank Juričič, sin rojaka Martina Juričiča, je zapustil bolnišnico in se zdravi doma.

Ponesrečen delavec. Matthew Susnjara, 24 let star Hrvat, "shaft operator" v tovarni Illinois Steel Co., je bil na mestu usmrčen kmalu po polnoči od četrtka na petek, ko je bil zadet po elevatorju in vržen navzdol, 90 črevljev globoko. Njegov pogreb je bil večeraj (v nedeljo) popoldne ob dveh, v spremstvu godbe. Zapušča očeta.

Spomenik prvemu slovenskemu vojaku. Ravnokar nam naznanja g. Simon Šetina, znani slovenski kame-noseški mojster, 1011—13 North Chicago street, da je postavil na našem pokopališču spomenik prvemu umrlemu slovenskemu vojaku Josephu Hle-niču iz Ottawe, Ill. Spomenik je iz Quincy-granita, sestavljen iz štirih kosov, svetlo poliran in nad napisom je vdelana slika pokojnega v krasni U. S. uniformi. To je peti spomenik najnovejše vrste, ki jih je postavila letošnja omenjena trvdka.

Zima. V soboto, dne 15. dec., zjutraj so kazali nekateri toplomeri v notranjem mestu nič manj nego 14 stopinj pod ničlo, kakor smo čuli iz zanesljivega vira. Večera in danes nismo občutili prehudega mraza, a sneg menda ostane čez praznike.

Pisma v jolietškem poštnem uradu imajo: Jankovič John, Polanc Gabriel, Starešinič Joe.

Ob priliki ženitovanj, krstov, pogrebov in drugih slučajih, ko potrebujete avtomobil, se oglašite pri meni, ki imam 7 passenger limousine-avtomobil za vse potrebe. Chicago tel. 2575, N. W. Phone 344 — A. Nemanich, Joliet. Adv.

Lyons, Iowa, 10. dec. — Amerikanski Slovenec, Joliet, Ill. Že dolgo časa nisem nič čul od našega slavnega časopisa nobenih novic, ker me ni bilo doma. Zda se zopet stalno držim doma in želim ponoviti moje naročnino. Upam, da boste imeli malo prostora za pismo od mojega starejšega sina Arnolda, kateri se je posvetil vojaškemu stanju v službi Kiera Sama. Zda se nahaja v Camp Kearney, San Diego, Calif., kot eden najmlajših vojakov iz države Iowe. Kakor veste, je bil moj Arnold rojen v Jolietu, Ill., 8. febr. 1901 in se vedno spominja svojega rojstnega mesta, kjer je hodil v slovensko šolo sv. Jožefa. Z vojaškim stanom je prav zadovoljen. Zadnjič nam je poročal, da se bodo morali pripraviti za potovanje na Francosko s celo armado. Tu Vam prilagam njegovo zadnje pismo, katero je objavil tudi tukajšnji časopis "Clinton County Advocate", ker so tako želeli vsi moji sosede, zakaj vsi so ponosni na naše mlade vojske, posebno prostovoljce, ki so zapustili svoj dom in se podali v vojaško življenje. Naš Arnold je zdaj bugler ali trobentač pri svojem regimentu in obenem študira brezlično in drugo brzojavstvo, kakor tudi francosko komando. Zda ima svojega vojaškega konja in je močno zadovoljen.

Hudo nam je po njem, ali si ne oremo pomagati. Ni nas veliko družin Chulikovih, ki imajo vendar je naš fant že tretji Chulik pri U. S. vojaki.

Srčen pozdrav vsem naročnikom A. Slov. Vsem voščimo jaz in moja družina vesele božične praznike in srečno novo leto. Vam vdani prijatelj
Blaž J. Chulik.

Zanimivo pismo Chulikovega sina Arnolda se glasi:

Camp Kearney, San Diego, Cal. — Dragi moji! Ker smo zdaj skoro vse uredili v našem novem taborišču in imam nekoliko prostega časa, hočem sedaj pisati in poskusiti povedati Vam, kako se imamo tukaj.

Sedaj je tu kakih 40,000 vojakov in pričakujemo jih še 7,000. Prišli so iz držav Washington, Oregon, Utah, Arizona, Colorado, Wyoming in California.

Meni se je tožilo po domu, ko sem gledal nekatere novodošlece; ali sedaj, ko smo se seznanili, sem vesel in zadovoljen.

Naše taborišče (camp) je 16 milj dolgo, že prav v gorah. Moja kompanija je nekako sredi taborišča. Tukaj je 15 Y. M. C. A. poslopij in 500 velikih kopališč samo za vojake, in vsak drugi večer imamo "moving pictures", ali govore.

Ondas so leteli štiri zrakoplovi nad našim taboriščem in spustili 50 zavitek močnega papirja (kakršnega Vam prilagam), na katerem je bilo natiskano: "Americans Attention, Second Liberty Loan." Vsak zavitek je obsegal 10,000 iztisov, potem si lahko predstavljate, koliko rdečega, belega in modrega papirja je plaval navzdol po zraku nad našim taboriščem. Lep pogled je bil zares. (Konec prih.)

PEVSKI KONCERT IN OPERA "CORNEVILLSKI ZVONOV" V LA SALLE, ILL.

Nedelja 25. nov. 1917 bode ostala vsakemu Slovencu v La Salle in drugim, kateri so se vdeležili omenjeni večer pevskega koncerta, v dolgotrajnem in prijaznem spominu.

Kakor znano, nas je posetil pevsko-dramatični odsek društva Sv. Cecilije št. 12 D. S. D. in je priredil pevski koncert in odlomke iz prekrasne opere "Cornevillski zvonovi".

Nekako opoldne so se pripeljali s "special car" poulične železnice člani in članice omenjenega društva s svojimi prijatelji, skupaj 62 po številu, in vozili so se morali v resnici z električno brzino, kajti prišli so precej pred časom, kot smo se tukaj nadejali in posledica je bila, da ni bil sprejem tak, kot je bil nameravan od tukajšnjega pevsko-dramatičnega društva "Slovenije". Upam, da nam vsled tega oprostijo.

Ko smo se nekoliko seznanili, pogovorili in tudi pokrepčali v Kompo-vi dvorani, smo jo skupaj mahili v irsko dvorano Sv. Patrika, kjer se je imela zvečer vršiti predstava. Imeli smo tu nato skupno skušnjo, katero smo tudi srečno prestali. Zatem se pa zopet vrnemo v Kompo-vi dvorano, kjer smo imeli člani in članice društva "Slovenije" čast, sprejeti nam drage Jolietčane kot svoje goste pri banketu, katerega se je njim v čast priredilo.

V tem času se je pa pripeljalo še več naših prijateljev iz Jolietu in z njimi tudi g. F. Gorup, urednik Am. Slov.

Na banketu pa smo čisto prijateljsko in po domače pokramljali medsebojno, kakor da se že bogzna kako dolgo poznamo, dasiravno se še nekateri nikoli niso videli niso, in marsikateri Lasallčan je pripomnil: "Kako veseli in prijazni so ti Jolietčani!" Zares, v taki družbi je prijetno biti. Take družbe bi se nikoli ne naveličal.

Le žal prehitro je potekel čas, ko je bilo treba zopet odrediti nazaj v irsko dvorano in se pripraviti za nastop pri pevskem koncertu in predstavah.

Se ko smo pevcu in igralci korakali proti irski dvorani, že so prihajali ljudje, kajti vedeli so, da tisti večer jih čaka poseben duševni užitek, in varali se niso.

Ne gre nam iz spomina, kar smo videli in slišali in popolnoma zasluži, da se tudi zabeleži v časopis, kateri je takorekto zgodovinska knjiga človeškega življenja.

Zapisati in izraziti hočem svoje mnenje in tako nekoliko naslikati vtis, katerega je napravil pevski koncert in opera "Cornevillski zvonovi".

Obenem podajam tudi mnenje drugih oseb, Slovencev in drugorodcev.

V duhu še vidim, kako se dviga zagrinjalo. Pričetak je tu.

Prvi nastopi mešani zbor društva Sv. Cecilije št. 12 D. S. D. s pesmijo "Kukavica", uglašil Knittel. Krasno se razlegajo krepi in ubrano doneči glasovi. Občinstvo je bilo kar očarano in ne more se nadeviti rajskomilemu petju, katero je vodila gospa Ant. Nemanicheva.

V drugi točki programa je pa nastopil ženski zbor dr. Sv. Cecilije z angleško pesmijo "Come where my love lies dreaming", C. Foster, in nam pokazal, kako znajo dekleta same zapeti, in res kar v globlje so se v pesem, katere je potem odmevala tako nežno in ljubko. — Po tej pesmi je zapel zopet

ravnosti zbor še eno angleško in sicer "Water Lilies", harm. R. H. Buck, in zopet so pokazale dekleta, kako natančno znajo, vse izvesti pod vodstvom svoje vrste voditeljice Mrs. A. Nemanich. Prelepa je bila tudi ta pesem, pa kako izvrsten takt!

Tretja točka vsporeda je bila "Beseda sladka domovina", katero je zapel mešani zbor društva "Slovenija", pod vodstvom gđ. Frances Juvanič. Ker se pa ne spodobi, da bi sami svojo malho hvalili, hočem tu povedati mnenje nekaterih jolietških pevcov in mnenje poslušalcev, kar bode gotovo le v spodbudo našim pevcem. Izrazili so se, da se je slišala pesem lepo in ubrano in tudi izvrstno da se je razločil "piano" in "forte".

Četrta točka je bila slov. pesem "Sara-fan", katere je tako v srce segajoča in spomin budeča, in bila je tudi ravnotako izvrstno prednašana. — Po tej pesmi je sledil ravnosti zbor z angleško "The Glow Worm" in tukaj je navdušenje občinstva priklopelo do vrhunca. In kako bi tudi ne, ko je bila ta krasna pesem tako izvrstno prednašana. Slišala se je zdaj lepo, lahno, in zopet prešla je kakor val v mogočnem akord in ob koncu pesmi pa še krasna in obenem visoka prikladba, katero je imenovala gospa A. Nemanicheva. Ni čuda torej, da ni bilo aplavza ne konca ne kraja in da se je morala pesem ponavljati.

Peta točka vsporeda je bil četvero-spev "Pogled v nedolžno oko", katerega so peli I. tenor Mr. Frank Završnik, II. tenor Mr. M. F. Kobal, I. bas in bariton solo Mr. Martin Rakar, II. bas Messrs. M. Komp in M. Povše. Bilo je to tudi nekaj krasnega, to priča buren aplavz, katerega so želi.

Patrijična pesem in prizor "Our Colors" je bila šesta točka vsporeda, kar je priredilo dr. "Slovenija" in se je mnogim, posebno drugorodcem jako dopadlo. Kostume za ta prizor se je nabavilo in najelo iz Chicago, in lepo je bilo videti, kako sta "Stric Sam" in "Boginja Svobode" razvila veliko ameriško zvezdasto zastavo, ženski zbor "Slovenije" je pa zapel "Our Colors" lepo, spodobno, svečano.

Za patrijičnim prizorom je sledil govor č. g. župnika Fr. Šalovenca, kateri je navdušeno pozdravil in obenem zahvalil naše vrste prijatelje iz Jolietu ter nas tudi spomnil njih prvega poseta pred 14 leti, med katerim so bili Vitezi Sv. Jurija, med njimi tudi prvi vitez g. Anton Nemanich, kateri je še dandanes vedno zvesti vitez krščanskim načelom. Dalje nam je čast. go-spod predložil lepo slovenske pesmi in dramatične umetnosti, katere čut vsebuje tudi naša slovanska duša, kar nam posebno priča talent naših ljubih sosedov iz Jolietu in tudi gojitev te lepe umetnosti pri Slovanecih in sploh Slovanih, koji tudi spadam med civilizirane narode. Za navdušeni in rodoljubni govor je žel Father Šaloven grogovit aplavz.

Za govorom je pa sledil najlepši del programa in to so bili odlomki opere "Cornevillski zvonovi". V resnici, kaj takega je zmogel le Joliet. Imenitno, prav umetniško in čisto dovršeno so nastopili vsi igralci in pevci. Posebno pozornost je vzbujal seveda markez Henri (Mart. Rakar) v slikovitem kostumu in s svojim izvrstnim kretnjem. Zatem tudi "jolietski Caruso", g. Fr. Završnik, kateri se je s svojim izbornim petjem vsem dopadel. Krasno so peli tudi vaška mladenka in vaška dekleta in kočijaži, kateri popolnoma zaslužijo, da navedemo njih imena.

Vaška dekleta so bile gospodične: Mary Stonich, Frances Čulik, Anna Mutz, Amalia Klepec, Mary Judnič, Julia Rogina, Theresa Nemanich, Amalia Bezek, Anna Bezek, Anna Smolič, Jennie Smolič, Mary Zoran.

Vaška mladenka: Mrs. A. Nemanich. Kočijaži gg.: Louis Simonič, Joseph Rogina, Frank Kaulzarič, Frank Videc, Frank Russ.

Piano je prav mojstrski igrala gđ. Margaret Nemanich, vseskozi, pri operi in tudi med presledki prireditve.

Igralci so bili oblečeni v slikoviti zgodovinskih kostumih, kar je opero še bolj oplešalo. Toliko umetnega petja brez vsakega ne pred seboj in vedeti pri pravčasno v tir, si mora vsak misliti, da to ni tako lahko, pa vendar vse je tako gladko šlo. Čestitati moramo pevcem in igralcem, posebno pa spretni voditeljici gospe A. Nemanichevi.

Po le prehitro končane operi je nastopil kot govornik g. Anton Nemanich, kateri se je v jedrtatih in krasnih besedah zahvalil najprvo za gostoljubnost, nakar je zanimivo in pomenljivo opisal razmere in dolžnosti ameriških Slovencev in posebno poudarjal zvestobo do naše nove domovine. Sledil je mogočen aplavz.

Potem so nastopili člani "Slovenije" s šaloigro "Dr. Veznal in njegov sluga Stipko Tiček". Igralci so zadeli uloge primeroma dobro, če vpoštevamo, da so imeli le malo število vaj. Povzročili so dosti smeha, zlasti takrat, ko je Stipko bolnike "farbal".

Konečno sta nastopila oba pevska zbora, dr. Sv. Cecilije in dr. "Slovenije", in sledila je pesem "Na nebu zvezde se vajo". Zaključilo se je pa prireditve z ameriško himno "The Star

Spangled Banner", katere je mogočno odmevala po dvorani, med tem ko je občinstvo vstalo v pozdrav.

K sklepu pa še podajem članek, kateri je bil priobčen v ponedeljek 26. nov. t. l. po poročevalcu (kateri je bil tudi navzoč pri predstavi) v tukajšnjem angleškem listu "The Daily Post" in se glasi dobesedno, kakor sledi:

Concert-Opera Pleased Large Crowd Last Night.

A large crowd of people attended the concert-opera given jointly by St. Cecilia society of Joliet and Slovenian Dramatic Club of La Salle in St. Patrick's hall last evening. Every number on the program was very good and at times, were applauded for a second and third appearance.

"The Bells of Corneville," a concert and opera put on by St. Cecilia society of Joliet was superb in every detail and every part carried out in perfect style. The program closed with mixed voices of St. Cecilia and "Slovenia" singing our patriotic odes. The large crowd present fully appreciated every number on the program and the committee on arranging the concert are due much praise for bringing such excellent talent to La Salle for lovers of music and drama. The proceeds of the concert will be given toward the building fund of St. Roch's new church.

The committee desires to thank their numerous friends who from far and near assisted in making the function a grand success.

Iz tega je razvidno, kakšno mnenje imajo drugorodci o tej slovenski prireditvi in katere bode vsakemu, kateri je bil navzoč, ostala za vselej v prijetnem spominu.

Lasallčan.

Zahvala.

Pevsko-dram. društvo "Slovenija", kakor tudi farani Sv. Roka v La Salle, Ill., se najpristrčneje in najtopleje zahvaljujejo v prvi vrsti pevsko-dram. odseku društva Sv. Cecilije št. 12 D. S. D. in gospe Ant. Nemanichevi za njih poset in ves trud in prizadevanja, katere ste imeli s prireditvijo pevskega koncerta in opere "Cornevillski zvonovi" pri nas v La Salle. Zraven tega ste bili tako velikodušni, da ste prepuščali čisti dobiček v korist tukajšnje nove slov. cerkve. Naše moči so preskromne, da bi zamogli Vam v polni meri poplačati. Zato naj Vam Bog plača stokrat!

Obenem nam veže dolžnost, da zahvalimo tudi naše pridne kuharice Mrs. M. Šetina, Mrs. M. Šušek in Mrs. A. Povše, katere so nam priskočile na pomoč pri oskrbi večerje ali banketa. Vsa hvala tudi strežnicam in natakarjem, posebno pa hvala našim dobrim lovčev in tudi vsem tistim, kateri so darovali bodisi kakoli za banket.

Se enkrat srčna hvala vsem, kateri so nam bili v pomoč omenjeni čas.

Dr. "Slovenija" in župnija Sv. Roka.

Zdravniški humor.

Nek izkušen zdravnik je objavil šest slučajev, v katerih more bolnik ozdraveti. Ti so: 1. Kadar bolnik ne kliče zdravnika. 2. Kadar bolnik kliče zdravnika, a ta ne pride. 3. Kadar bolnik kliče zdravnika, ta pride, a nič ne za-piše. 4. Kadar bolnik kliče zdravnika, ki pride in predpiše zdravila, a jih bolnik ne kupi. 5. Kadar bolnik kliče zdravnika, ki pride, predpiše zdravila in jih bolnik kupi, toda ne rabi. 6. Kadar bolnik kliče zdravnika, ki pride

in predpiše zdravila in jih bolnik ter zaužije, a kljub temu ozdravi zdravnik je menda sebe in svoj so res dobro poznal.

Uspeh moderne medicine

V neki newyorški bolnišnici posrečila zelo težavna operacija kemu Trinitetu Martin je stre-gal usta in nos, tako, da ni mogel jesti, niti govoriti. Zdravniki niti, da mu napravijo nova usta zelo dolgo trajalo in sicer iz m-so ga izrezali iz ostalega njegovega telesa. Operacija se je po posrečila.

MALI OGLASI.

Amerikanski Slovenec je razširjen celi Ameriki in kjerkoli so Slov-tam nekdo dobiva naš list, z- so oglaš v tem listu vedno in Kadar koga iščete, pošljite naš list, ki ga gotovo najde-kem času.

Mal oglas stane po 1 cent za besedo za enkratno objavo in priobčenje, če pa kdo hoče večkratno objaviti se naj rač-vsaako nadaljnjo objavo po d- za vsaki dve besedi.

Istotako se računa od raznih naznanil smrti, krstov, porok-gih malih oglasov po 1c od besede.

Narčilu je pridejati denar ali z-po 1c.

V NAJEM 2 SOBI. VPRAŠ-pri: Anton Nemanich, 1000 N-cago St., Joliet.

KOLENDAR ZASTONJI! AK-čete imeti zanesljiv kalendar-1918, pojdite k sosednemu lek-vprašajte za Severov Alman-Slovenec za leto 1918. Zda-jpravljen za brezplačno razda-juje vse kakor ponavadi, kar-koledar vsebovati, navodila, svetnikov, prerokovanje vrem-mnogo koristnih izrekov in n-nih šaljkov, ter kratkih člankov-vrst. Dobite ga takoj. Ako-morette dobiti od sosednega-narja, pišite ponj takoj nar-nam. W. F. Severa Co., Ceda-pids, Iowa. — Adv. Dec.

NAZNANILO. — NEKI JOS-vat baje prodaje rojakom ne-srečke za uro na ime Jos. Te-Jos. Gornik, zato naznanjva-dva nista dala nobene ure v-nje. — JOS, TEŽAK, JOS. GO-

KILA OZDRAVLJENA.

Ko sem pred leti vzdignil ne-blo, sem se bil vtiral. Zdravn-mi svetovalci edino pomoč v op-Pas mi ni pomagal. Konečno se-bil nekaj, ki me je popolnoma-vilo. Leto so prešla, a kila se-vrnila dasi imam težko delo k-sar. Ozdravljen sem bil brez-cije, zgube časa ali sitnosti. J-prodajam ničesar, pa dam nasvet-ozdraviti kilo brez operacije!-časa, če mi pišete na Eugene M-len, Carpenter, 485 D, Marcelus-Manasquan, N. J. Izrežite ta o-ga pokažite vtrganim, da mu ob-življenje ali vsaj preprečite s-tarnanje in končno operacijo.

Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving

Chicago telefon 4313.

Northwestern telefon

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Ustanovljen 1. 1895.

Anton Nemanich in Sin

1002 N. Chicago Street

Konjušnica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in v tvaške vozove in kočije.

Na pozive se posluž vsak čas ponoči in podnevu.

Kadar rabite kaj v naši stroki se oglašite ali telefonajte. Chic-tel. 2575 in N. W. 344.

Naši boljši in vsi delavci so Slovenci.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH
SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915

Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

Družbinjstvo: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik.....GEO. WESELIH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik.....JOSIP KLEPEC, Woodruff Road, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

ŠTEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERICHO, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. ŠTUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEK, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani(icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljke se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Zadnja kmečka vojska.

ZGODOVINSKA POVEST IZ LETA 1573.

Spisal Avgust Šenoa. — Iz hrvaščine poslovenil L. J.

(Dalje.)

Ljudstvo zadržati, puške počijo. Dim, plamen in grom! "Gorje! Jezus!" zaori grozen glas do neba. Razprši se gruča. Tu pada mladenič, tu kleči žena, grabeč se za srce, tam se opoteka starac, tu se zvija od smrtnih ran otrok. Kri teče, nedolžna kri po črni zemlji, kri pred licem božjim na velikonočni dan. Vojaki so besni, zadržev se med narod, razbijajo, tolčejo in plenijo. Pustijo kopito razdrobi glavo starca Mihajla, ranjen se vrže Gubec v materino naročje. A Tahi se dvigne v stremeni, od radosti mu drhte goste obrvi, ustnice se mu razširijo v zloben nasmeh, a oči se mu svetijo kakor zmagu. Veselo gleda na to razbojništvo, kjer plaka žena nad mrtvim možem, kjer pobira mati ostanke zaklane nega otroka, kjer si pulijo ljudje lase in se tolčejo po prsih, toda on ne sliši nič, ne čuti nič. Zakadi se med tropo, zdrinja k cerkvenim vratom, kamor je zavlekla Bubčevka sina in zamahne s sabljo, toda kakor levinja se postavi starica pred njega in vpiroče svoje veliko solzno oko vanj mu reče:

"Udari!"

"Strani baba!" zagrmí Tahi in zamahne vnovič — a v tem trenutku stopi pred cerkev duhovnik in zakliče, držeč srebrno razpelo:

"Na to skalo bom zidal cerkev in peklenjska vrata je ne bodo premagala!"

Trinog se ustraši, roka mu omahne, ljuto obrne svojega konja in zdrinja v grad. Tedaj se prikaže podžupan Jurij Raškaj, ki je prišel iz Zagreba na poziv Stefana Grdaka in zapove v bavnem imenu, da se niti roka ne sme dotakniti kmetov.

Velika noč je, spomin krvave daritve Jezusove, tužno plaka mrtvaški zvon, v stubiški cerkvi leže tleske mrtvih kmetov, ob njih kleči duhovnik in moli za nedolžne duše, a po brdih se sliši tarnanje vdov in jok otrok-sirok.

Tretji dan po veliki noči kleče pred oltarjem brdovskim trije kmetje, eden iz Stubice, drugi iz Susjeda in tretji iz Brdovca.

"Sinovi!" reče župnik Babič, blagoslovši može, "Bog naj vas blagoslovi, Bog naj vas vodi! Vaše rane sem zapisal v to pismo. Nesite ga pred svetlo lice kraljeve milosti, odkrijte mu svoje srce. Kralj vam bo pomagal, to naj vam bo edini up. Ti pa, o Bog, razsvetli srce vladarjevo!"

XIX.

Lepo je poletje, pokrajina mirna, mirna kakor v grobu. Poizgubila se je mučeniška kri pred stubiško cerkvijo, kmečki poslanci so se vrnili od kraljevega doma, kjer se jim je reklo, da bo krona odredila, kar bo potrebno. Kmetje so potrti, molče, ne upajo si skoro dihati. Tam je gospodar, Tahi je silen. Čudni so ti dnevi na Susjedu. Gospo Heleno razjeda črv. Na svoji postelji pod sliko Arlandove Dore se zvija bolna. Lica ji žare od smrtnih vročin, oči se ji vrte, stiska zobe, da ji ne uide duša, da se osveti svojemu nezvestemu možu. Vse je izvedela, vse. Smrt jo drži prikovano na po-

vi svoje strele, bojazljivci! Pridite na polje! Tukaj sem! Vaša črvena pravda se bo odbila od moje duše, kakor turška krogla od mojih železnih prsi!"

Z brzim korakom pohiti Tahi v zgornje stanovanje. Na pragu ga pričaka sluga, blede, prestrašen.

"Se je mladi gospod Gabrijel že vrnil iz Zagreba?" vpraša gospodar mrčno.

"Se ne, milost," odvrne sluga, "ali gošpa —"

"Pusti me, idi!" mahne Tahi z roko. Nehote stopi v spalnico svoje žene. Skozi okno je prodirala mesečina. Tahi se ustavi na pragu. Helena se vzdrži, plane kvišku in obrne svoj napel mrtvi obraz proti možu. A on otrpne in pobesi oči. Helena upre svoje grozne oči v Taha, sname svoj poročni prstan in zakriči:

"Proklet bodi, nečistnik! Zadavi naj te Arlandova Dora!" in vrže prstan možu pred noge. Prstan zazveni po kamenitih tleh, žena se zagradi z obema rokama za prsi, zakriči, zajaja, dahne in pada mrtva nazaj. Zazebe ga — Čudna svetloba obseva mrtvo lice; zdi se mu, da se Arlandova Dora na sliki smeje peklenko-zlobno. Zunaj pa krokotajo krokotji: "Kri za kri! Kri za kri!"

Vsa kraljevina ostrni od čuda. Tahi, ta vsemogočni Tahi je bil pozvan radi zločinstva pred kraljevo sodišče. Namestnik kraljevega nadzornika Mihajlo Merey je pozval v pismo kanonike stolne cerkve zagrebške, da pošljejo svojega kanonika kot zastopnika in izbere kraljevega človeka, da se preiščejo vsa zločinstva, razbojništva, umori, vsa nasilja, ki jih je storil graščak Franjo Tahi, vrhovni kraljevi konjar. Kanoniki, pokorni kraljevi zapovedi, so določili za kraljevega človeka podžupana Gašperja Druškoviča iz Druškova in mu pridružili še drugega, svojega kanonika Franjo Filipoviča, da odkrije kraljevi svetlosti vse pregrehe trinogove. Velikaši so se vznemirili, nižje plemstvo se je potihoma smejala, kmetje so se oddahnili ban Draškovič je skomigal z rameni, ves svet se je čudil, da še biva na svetu pravica in v tem običnem začudenju je rekel Fran Frankopan svojemu tovarišu banu Draškoviču:

"Vi se čudite, reverendissime kolegice, (Prečastiti tovariši) odkod ta nenavadni grom. Dobro! Čujte me! Hoteli ste za sedaj Taha čuvati radi politike, dasiravno vem, da vam presedajo njegova zločinstva. Glejte, pravica je pravica, a krivica je prokleta. To je moja politika! Jaz sem podkuril na dvoru temu susjedskemu volku. Vem za vse, kar je počenjal. Upravitelj Grdak je pošten človek, a ko mi je pričel nasevati Tahoja zločinstva, je vzkipeval v meni kri. Videl sem na svoje oči, kako pleni Turčin zemljo, kako zatira narod, a verujte mi, da nekršeni pogani niso slabši od Taha. Kako naj brani ljudstvo zajedno z nami to našo domovino, če pa vidi, kako ga ubija nasilstvo pod pravico krščanske gospode, kako naj ne želi ljudstvo priti brez krvi pod oblast Turčina, ko ve, da ga ondi ne čaka hušje suženjstvo. Vojščak sem, in moje srce ne prenese tega tiranstva, zato sem pripravil po svojih prijateljih kralja do tega, da je uvedel preiskavo."

"Ej, imenitni moj tovariš," se nasmehe škof, "mislite-li, da se ne bi tudi jaz rešil rad te kuge, tega nepobojljivega človeka, ki mu niso svetle niti božje svetline? Nikoli ne bom pozabil, kakor grdo je ravnal s starim župnikom, kako je vdrl z oboroženo roko v božji hram. Pri mojem odrešenju, tudi mene boli srce zaradi naroda. Toda ljudi na dvoru poznam predobro. Danes so takšni, jutri drugačni. Tahi ima na kraljevem dvoru mogočnega prijatelja, v deželnem zboru stoji večina plemstva na njegovi strani, pred vrati čaka že zopet turška nesreča, a v prvi vrsti moramo skrbeti, da otmemo zemljo sovražnika krščanstva. Tudi jaz bom skrbel, da razbijem močne zveze Tahoje z dvorom in da odvrnem od njega domače plemstvo. A pri tem je treba opreznosti, treba je čakati priložnosti. Vi hodite ravnim potom. Dobro! Toda pazite, da se vam ne prelomi razjarjeni meč na kameniti lobanji Tahoju, na ščitu njegovih mogočnih zaščitnikov."

"Bom videl!" reče Slunjski, "toda ako ne opravim ničesar s pravdo, grom in pekla, naj pa —" in knez zakriplje togotno z zobmi.

Dne 2. malega srpana so pričeli kraljevi ljudje hoditi od kraja do kraja, da zbero vse črne pregrehe zverskega plemenitaša, vse krvave muke ubogega ljudstva, najprej v Zagreb, potem na susjedskem grādu, v Stubici in v Stešnjecu. Vzdignili so se kakor en mož pošten, spoštovani možje: Krištof Velikič, kanonik bravec, Ivan Dombin, kanonik pevec, Mirko Velikič, arhidjaken, Jurij Herešinec, kanonik čuvaj, sodnik plemenitega mesta na Grški Gorici, Anton Knežič, župnik iz Pušče, Ivan Babič, župnik iz Brdovca, Jurij Raškaj in Fran Mrnjavčič, podžupana zagrebška, Matej Crnković iz Crnkovca in vsi so položili roko na sveto razpelo, vsi so zaklicali: "Tahi je rabelj, Tahi je kriv!" In vzdignil se je celi kraj, tristo kmetov je prišlo pred kraljeve ljudi in povedalo za vse svoje rane, za vse solze, za vse nesre-

če, in izreklo jasno vse, naj se čuje do Boga, vpijoč: "Pravdo! Pravdo nam dajte! Ljudje smo! A glej, ubija nas gosposka zver!"

(Dalje prih.)

DR. JANEZU EV. KREKU
V SPOMIN.

(Dalje.)

Sourednik "Jugoslovenskog Svijeta" (461 Eighth Avenue, New York City), g. Ivan Možina, nam je blagohotno poslal prepis člankov iz starokrajških listov o smrti in delovanju dr. Kreka, s prošnjo, da jih vsaj deloma priobčimo, češ, ker bodo gotovo zanimali tudi naše čitatelje. Ker mi ne dobivamo starokrajških listov že nad pol-drugo leto, nas je ta prijazna usluga tembolj razveselila. Hvala poslatelju! Vse članke, ki so bili priobčeni v "J. S." deloma le v ekscerptu, objavimo v "A. S." v celoti, začenjajoč s priobčevanjem že danes, kakor sledi:

Slovensko časopisje v domovini o
Dr. J. E. Kreku.

Povodom smrti prvega boritelja za svobodo Jugoslovanov so bili vsi slovenski listi polni lepih in dolgih člankov o življenju in delovanju dr. Janeza Evangelista Kreka ter so porabili to priliko za manifestiranje narodnega edinstva in teženj za svobodo jugoslovenskega naroda. Izmed številnih člankov prinašamo samo najvažnejše stvari.

Vesti o smrti.

(Slovenec, 9. X.) "Težka, trpljenja in bolesti polna vest je dospela danes iz Št. Janža na Dolenjskem. Sinoči (v ponedeljek) okoli desetih je izdihnil največji Slovenec svojega velika duša, največji, kar jih rodi slovenska mati. Največji Jugoslovan, katerega je poznal naš slovenski jug, dr. Janez Evangelist Krek je mrtev. Prenehalo je biti srce, katero je našo slovensko domovino, našo jugoslovansko domovino ljubilo z največjim žarom. Sredi parlamentarnega delovanja, sredi borbe za obstanek našega jugoslovenskega naroda ga je dohitela smrt in ga iztrgala iz naše srede.

Obrnil je plug, zasejal seme v brazdo, razvil zastavo jugoslovenske države, zbral okoli sebe srca Jugoslovanov — in ni ga več med nami! Vse njegovo življenje — eno samo veliko delo od zore do mraka.

Umril je največji genij, voditelj slovenskega naroda. Umril je politik, pesnik, sociolog, učitelj, izobraževalec in teolog... Njegovi tovariši v parlamentu, katere je on povezal v močno falango jugoslovenskega kluba, stoje na pozorišču borbe, pripravljeni na vse. A njega, duševnega voditelja, največjega boritelja, ni več med njimi. Tam za gorami že sluti srce silno zarjo tako težko pričakovane svobode in zedinjenja Jugoslovanov. Dr. Krek, veliki apostol te naše lepše bodočnosti, je gledal pred seboj v daljavi naše vstajenje, katero mora priti. Ni mu pa bilo sojeno, doživeti to svobodo, njemu, največjemu sinu jugoslovenske domovine.

Ideje neodvisne Poljske je zasadi v vsako poljsko srce genij Henrika Sienkiewicza, ideje svobodne in zedinjene Jugoslovenske države genij našega tana duše in srca, dr. Kreka. Obdava je pozval Bog k sebi pred uresničenjem njegune ideala. Dr. Krekovo srce ne bje več. Našlo je mir: Žalost in bolest se je nasejala danes v slovenskih srcih. Ali brezsmrtni genij dr. Kreka bo večno živel med nami in ojačeval odporno silo njegovih parlamentarnih tovarišev, celega naroda v borbi za našo pravdo. Dr. Krek je umrl, ali jugoslovenske ideje ne bo nihče več zasužil."

(Slovenski Narod, 9. X.) "Iznemada je ugrabila smrt iz naših narodnih vrst odličnega človeka. Umril je dr. Krek, prvi borec naše jugoslovenske politike, eden najpomembnejših oseb med Jugoslovani, človek globokega znanja, iskrenega narodnega karaktera, neumornega dela — človek velikih idej.

Mnoge zasluge si je stekel dr. Krek za svojo stranko in za svoj narod v okviru strankinega delovanja, ali od trenutka, ko je s svojo lastno inicijativo, premišljenostjo, globokim poznavanjem časa stopil na čelo gibanja, ki je tudi pri nas vedno bolj priganjalo vse narodne sile k zedinjenju v borbi za obstanek in bodočnost našega naroda, izstopa njegova oseba iz okvira stranke in dr. Krek postane prvi narodni boritelj v najlepšem smislu te besede. Z njegovim imenom bo vedno spojeno veliko delo našega narodnega zedinjenja, prvi realni pričetki našega smotrenega stremjenja po narodni samostojnosti in neodvisnosti. S polno inicijativo in odločnostjo je deloval dr. Krek za zedinjenje naših poslancev v parlamentu, magna charta naše nove narodne politike, jugoslovenska deklaracija, je v mnogem oziru njegovo delo. Dr. Krek je bil duša Jugoslovenskega kluba.

Globoka vera v bodočnost našega homogenega naroda je prevečala dušo tega človeka... naša velika narodna misel je imela v njem pravega apostola. Časa bo dovolj, da se razpravlja o

tem, koliko je izgubila njegova stranka z dr. Krekom, ali danes najhujše boli rana, katero je zadala usoda Jugoslaviji.

Kot sveto oporoko je zapustil dr. Krek vsem našim ljudem, ki so dobre volje, zapovedi: Bodite složni v delovanju za narodno bodočnost, bodite neomahljivi v veri, da bo prišel dan osvobodjenja in svobode.

Jugoslavija upisuje s tugo in bolešjo ime enega svojih najboljših sinov v knjigo zgodovine. Spominjala se bo njega, ko bo prišel dan sreče, kajti bil je med onimi, ki so v času polnem obupa zažgali narodu svetlost velike nade in nove vere v življenje. Slava njegovemu spominu."

(Edinost, 11. X.) "Tragika te smrti je neizmerna, ne samo zaradi tega, ker nam je iztrgan človek v najlepših moških letih, temveč predvsem zaradi tega, ker je z njim ugasnilo življenje, ki je obetalo še toliko dobrega in velikega, ker je umrla krepka volja spojena z neobičajno energijo; ker je legla v večni grob glava, ki je toliko mislila in stvarjala toliko lepih načrtov; ker je z dr. Krekom izginila najmarkantnejša osebnost z našega ozkega političnega pozorišča: človek velikega uma in nezlomljive volje.

Smrt Kreka je udarec za slovenski narod; odprta nam je rana, katere ne bomo lahko ozdravili. Odprla se je praznina, in s skrbjo gledamo okoli sebe: ali bo mogoče izpolniti to praznino?...

Tudi on je bil partizan in poleg tega oster boritelj. Toda v tem velikem času, ki odločuje usodo narodov, se je opustil vsake strankarske ozkosrčnosti in se v smelem poletu vzdignil v jasne višine, kjer se mu je odprl pogled za potrebo narodne skupnosti, za zahtevo sedanjega časa. Videl je zahteve, katere zahteva zgodovinsko znameniti čas tudi od našega naroda: združite svoje sile, zedinite se, kajti samo zedinjeni, z združenimi močmi, morete dovesti narodno ladjo v varno pristanišče — za vse čase...

(Dalje pride.)

Teža, kakoršna mora nositi vojak v Evropi.

Ta je kaj različna in sicer mora nesti danski vojak kg 30:100; avstrijski kg 28:836; nemški kg 27:706; španjolski kg 27:350; francoski kg 26:570; švicarski kg 26:455; švedski kg 26:375; ruski kg 26:260; italijanski kg 26:200; belgijski kg 24:870; angleški kg 24:500; holandski kg 23:570. Razume se, da to breme obstoji iz orožja, telečnjaka in kar je v njem. To in pa v dolgih marših, plezanju po hribih, včasih še dolgo brez prave hrane, to pač ni zavidanja vredno.

Rastline, ki naznanjajo vreme.

Bodeča neža ali kompava ni samo zdravilna rastlina, ker krepča, ako se uživa, zelodec in živčevje, ampak naznanja tudi vreme. Njena čaša se zapre, kadaf se bliža dež, in se zopet odpre, kadar nastopa lepo vreme. Take rastline sta tudi meseček in pa kurja čevca. Če sta zaprti še zjutraj ob 9. uri, je še isti dan dež. Tudi kisladiteljica stiska pred dežjem svoja tri peresca skupaj. Rumena lakota pa naznanja dež, če močno diši.

ANTON STRAŽIŠNIK,
1219 Summit Street, Joliet, Illinois.
Karpenter in Kontraktor.
Stavim in popravim hiše in druga poslopja. Predno oddate kontrakt ali delo, vprašajte za moje cene. Vse delo jamčim.

Carl Schreiber

Chicago Phone 3496.

519 Marble St. :: Joliet, Illinois.

SLOVENSKI
BARVAR IN SLIKAR.

Barvam poslopja, znotraj in zunaj, ter opravljam vsak posel, ki spada v barvarskega obrta področje.

Obešam stenski papir.

Poskusite Novo Pivo

Old Lager

V STEKLENICAH

Je BOLJŠA in okusnejša pijača, kot katero drugo pivo.

IZDELUJE GA

Joliet Citizens Brewing Co.

Oba telefona 272

Dobite je vseh boljših salunih v Jolietu

PAIN-EXPELLER

je postal domača beseda v vsaki slovenski družini radi neprekosljivega čina pri tolikih bolečinah in nadlogah.

Sedajne razmere so nas primorale, povišati ceno na 35 in 65 centov za steklenico, ako hočemo, da ostane iste kakovosti in da enako učinkuje.

S tem imate jamstvo, da staro, dobro sredstvo z isto močjo tudi dobite. Nikar se dajte premotiti z nizio ceno ničvrednih ponaredb.

Stari, pravi Pain-Expeller dobete le v zavitku kot je tu naslikan. Pri kupovanju pazite na sidro znamko, na besedo Loxol in na naše ime.

Pravi Pain-Expeller je dobili v vseh uglednih lekarnah in naravnost od nas. Steklenica za 65c. je koristnejša kot pa za 35c. ker obsega več kot dvakrat toliko.

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington Street, New York

Robeson's Shure-Edge Rezila

bi bila krasno darilce za Božič

Vsak mož, fant, deček, otrok in celo ženske radi vzamejo lep žepni nožič za darilo. Shure-Edge rezila so narejena iz prave tvarine in držijo ojstrino. Pridite si ogledat našo veliko zalogo predno kupite kje drugje.

Poehner & Dillman

417-423 Cass St., Joliet, Ill.

Phone 119

MALI VITEZ

(PAN VOLODIJEVSKI.)

Zgodovinski roman. ✱ ✱ Spisal H. Sienkiewicz.

Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski.

(Dalje.)

V tem je zaropotal koleselj. Zagloba priteče v vežo, potem dalje v obednico, v kateri sta sedela stolnik in žena.

"Mihaela ni nikjer!" Zakliče zasopel. "Iskal sem ga povsod. Krčki mi je rekel, da ju je videl skupaj s Ketlingom. Gotovo sta se bila."

"Mihael je tukaj!" mu odgovori gospa stolnikova. "Prišel je s Ketlingom ter mu dal Kristino."

Solnati stebel, v katerega je bila izpremenjena Lotova žena, gotovo ni bil videti tako bedast kakor Zagloba v tem trenutku. Nekaj časa je trajalo molčanje, nato si je stari plemič podgrnil oči ter vprašal:

"Kako?"

"Kristina in Ketling sedita tukaj v sobi, Mihael pa je šel molit," odgovori stolnik.

Zagloba nato brez odloga odide v sobo. Dasi je vedel vse, je vendar ostal osupel, ko je videl Ketlinga in Kristino skupaj. Skočila sta kvišku ter bila zelo zbegana, zlasti ker sta za Zagloba vstopila tudi gospa stolnikova in stolnik.

"Življenje mi ne zadošča, da bi izkazoval hvalečnost Mihaelu," reče naposled Ketling. "Najina sreča je njegovo delo."

"Bog vama daj srečo!" reče stolnik. "Mihaelu se ne bomo protivili."

Kristina objame gospo stolnikovo, in obe se spustita v jok. Zagloba je bil kakor oglušel. Ketling se prikloni gospodu stolniku kakor sin očetu, on pa ga dvigne in reče vse zbežano:

"Ubiša je Dejm posekal! Zahvali se Mihaelu, ne pa meni!"

Črez trenutek pa vpraša:

"Žena, kako je bilo že ime oni ženskici?"

Toda gospa stolnikova ni utegnila odgovorjati, zakaj v tem hipu je pritekla Barbka vsa zasopla, rdeča bolj nego kdaj, z lasmi, padajočimi na čelo, skočila h Kristini in Ketlingu ter zaklicala:

"Aha! Dobro! Zdiha! Ljubita se! Ženita se! Mislita pač, da ostane gospod Mihael sam na svetu. Ha, nikakor! Jaz ga vzamem, ker ga ljubim, in sama sem mu to povedala. Sama sem mu to povedala, in on me je samo vprašal, ali ga hočem. Nato sem mu povedala, da ga imam rajša nego deset drugih, da ga ljubim in da bom njegova najboljša žena, da ga ne zapustim nikdar in da se bova bojevala skupaj. Že dolgo sem ga imela rada, dasi tega nisem povedala nikomu, zakaj najverjetnejši, najboljši je in vreden vse ljubezni... Sedaj pa se le ženita, jaz pa vzamem Mihaela, bodisi še jutri..."

Pri tem ji je pošla sapa.

Vsi so jo začudeni gledali, ne vede, ali je zblaznela, ali pa govori resnico. Nato so pogledavali drug drugega, kar se je prikazalo ob vratih Volodijevski.

"Mihael!" vpraša stolnik, ko se zave. "Ali je to res, kar slišim?"

In mali vitez reče zelo resno:

"Bog je storil čudo; to je moja tolažba, moja ljubezen, moj največji zaklad."

Po teh besedah skoči Barbka k nje-mu kakor srna.

V tem se tudi Zagloba otrese čudenja. Bela brada se mu zagiblje, široko razprostre roke ter zakliče:

"Bog ve, da se razjokam!... Hajduček! Mihael! Pojdita sem!..."

DRUGA KNJIGA.

I.

Volodijevski je svojo ženo zelo ljubil pa tudi ona je ljubila njega in obema se je godilo dobro; toda najsi sta bila že četrto leto skupaj, otrok nista imela. Pač pa jima je šlo gospodarstvo izpod rok. Volodijevski je kupil za svoj in Barbkin denar nekoliko vasi okrog Kamenca; dobil jih je po ceni, ker so jih ljudje radi prodali iz strahu pred turškimi napadi. Na svojem zemljišču je uvedel red in strogo vojaško disciplino; nemirni narod se je takoj naselil stalno, zopet postavil požgane hiše in zgradil trdnjave, v katerih so bile časih nastanjene posadke; izkratka, kakor je Volodijevski prej mislil na brambo domovine, tako je začel sedaj vzorno gospodariti, toda sablje le ni odložil iz rok.

Slava njegovega imena je bila, za njegova posestva najboljša čuvarica. Z nekaterimi tatarskimi knezi je po starodavnem običaju "lil vodo na sablje" in sklenil z njimi prijateljstvo, druge pa je pobijal. Svoje glavna ka-zaška krdela, razne orde, lopovi iz ste-pa in iz pokrajine Besarabske so se kar tresli ob spominu na "malega vi-teza"; zato so črede njegovih konj, ovac in bivolov varno hodile po stepi. Celo njegovim sosedom so priznawali lopovi. Njegovo imetje je raslo s pomočjo njegove žene. Ljudje po oko-ličju so ga cenili in spoštovali. Rojstni kraj mu je dal v roke oblast, hetman ga je imel rad, hotimski paša je kar

cmakal, tako mu je bil všeč, a na dal-jnem Krimu, v Bakisaraju, so spoštljivo izgovarjali njegovo ime.

Gospodarstvo, vojna in ljubezen, to so bili poglavitni življenjski njegovega bitja. Znojno leto 1671. je našlo naša znan-čca Volodijevska v pododgovani Barbki-ni vasi, v Sokolu. Sokol je bil biser med vsemi njiju posestvi. Ondi sta šumno in vlnudno sprejela gospoda Za-globa, ki je, ne da bi se menil za dolgo pot in za svojo starost, dospel k njima izpolniti obljubo, ki jima jo je bil dal na svatbi. Hrupno gostovanje in ra-dovanje pa je takoj preplasilu hetma-novo povelje, češ, naj Volodijevski prevzame poveljništvo v Hreptovu ob moldavski meji ter prežene nevarne ljudi iz okolice.

Mali vitez, zmerom pripravljen slu-žiti domovini, je takoj naročil, naj dru-žina prižene črede s paše in naj se o-boroži sama ter pripravi na pohod.

Sree pa se mu je krčilo ob misli na to, da se mora posloviti od žene, ki jo je ljubil kakor mož in oče v tej meri, da brez nje tako rekoč niti dihati ni mogel. Toda na divje stepe je vendar ni mogel jemati s seboj ter jo tako izpostavljati nevarščini, ki ji je grozila ondaj.

Toda ona je vztrajala pri tem, da hoče iti z njim.

"Pomisli," mu je dejala, "ali bi bila varnejša, ako ostanem tukaj, nego bi bila ondaj pri tebi? Nečem druge strehe nego tvojo šator, zakaj s teboj sem se omožila, s teboj delila doslej vse ne-zagode in napore. Tukaj bi me ugo-nabljal nemir; tam pri takem slovečem bojevniku se bom čutila varnejšo nego kraljica v Varšavi; ako bo pa le treba odriniti s teboj na bojišče, pa odrinem. Tukaj ne zaspiš brez tebe, ne vzamem hrane v usta in naposled ne pre-bijem več, nego sama pustim v Hrep-tovu; ako me ne bi pustili k tebi, pa bom tako dolgo prenočevala pri vratih, tako dolgo prosila in jokala, dokler me ne pripustiš, dokler se me ne usmiliš..."

Videč tako ljubezen, objame Vo-lodijevski ženo ter jo vnet poljubi in rdeče lice, pa tudi ona mu vrne to lju-bezen v enaki meri.

"Ne bi omahoval," je dejal naposled, "ako bi ti šlo samo za straženje in čet-ovanje proti Tatarjem. Vojakov kaj-pada bo dovolj, zakaj z menoj pojde prapor generala podolskega in še dru-gi gospoda podkomornika; razen tega pojde Motovilo s svojimi semeni in Linkhaus s dragonci. Vsega skupaj bo okrog šeststo vojakov in z družino vred okrog tisoč ljudi. Le tega se bo-jim, česar nečemo verjeti klepetati na zborovanju, česar pa mi tu na meji bričakujemo vsak hip: da napoči veli-ka vojna z vsoturško močjo. To je potrdil tudi Mislisevski, in hotimski paša ponavlja to vsak dan, a tudi het-man verjame, da sultan ne pusti Do-rošenka brez pomoči in da napove lju-dovladi vojno. Kaj naj tedaj počnem s teboj, najdražja moja cvetka, nagra-da moja, ki te je dal sam Bog?"

"Kaj se zgodi s teboj, to se zgodi tudi z menoj. Nečem druge usode ne-gono, ki zadene tudi tebe..."

Tukaj pa mu Zagloba pretrga molk, se obrne k Barbki in reče:

"Ako vaju Turki ujamejo, tedaj — najsi hočeš ali nečeš — bo tvoja usoda docela drugačna, nego ona tvojega moža. Hal za kazaki, Švedi, septen-trionci in brandenburški svojatjo naj pride še Turek! Rekel sem že knezu Olševskemu: 'Dorošenka ne spravljajte v obup, zakaj le prisiljeno je naklo-njen Turku.' Toda kaj? Niso me slušali. Hanenka so postavili zoper Do-roša, in Doroš sedaj hote ali neho-te leze Turku v grlo in mora ga naposled privedi k nam. Ali se še spominjaš, Mihael, da sem vprilo tebe svaril Olševskega?"

"Svarili ste ga, toda morda kdaj dru-gič, zakaj ne spominjam se, da bi ga bili svarili vprilo mene," odgovori ma-li vitez. "Toda to, kar pravite o Do-rošenku, je sveta resnica, zakaj tudi sam hetman je takega mnenja; da, pravijo celo, da ima pisma od Dorošenka, pisana v tem zpislu. Sicer pa, kakor je, tako je, dovolj, da je za mir-ne dogovore sedaj že prepozno. Tu pojde sedaj za nekaj drugega. Vi ste tako bistroumni, da vas rad vprašujem za svet; povejte mi torej: Ali naj vzamem Barbko v Hreptov s seboj, ali naj jo rajši pustim tukaj? Opozarjam samo, da je ondaj grozna puščava. Mo-gega še v tej krajini nikdar ni bilo, to-da sedaj, ko so šle čezno krdela ka-zaška in tatarski čambuli, ne vem, ali je tam od koč še ostal tram na tramu. Dokaj je ondaj jarkov, poraslih z go-stim grmičjem, globokih jam in raz-nih skritih kotičev, v katerih se lahko skriva na stotine razbojnikov, da ne omenjam onih, ki prihajajo semkaj iz Valahije."

"Razbojniki ob taki moči so zgolj

igrača," odgovori Zagloba, "a čambuli istotako. Ako jih pride mnogo, se bo dalo o njih slišati, ako manj, pa jih kar pobiješ."

"Eh kaj!" zakliče Barbka, "yse je igrača. Razbojniki, čambuli — to vse ni nič. S tako močjo me Mihael ubrani vse krimske sile."

"Ne vznemirjam me v razsodbi," de Zagloba, "sicer se izrečem sodbo zo-per tebe."

Barbka urno pritisne obe roki na usta in skrči glavo med ramena, kakor bi se Zagloba grozno bala, in on, dasi je vedel, da se Barbka samo šali, je kazal, da mu to zelo ugaja. Položil je grbasto roko Barbki na jasno glavo ter dejal:

"No, ne boj se, napravim ti veselje!"

Barbka mu takoj poljubi roko, zakaj od njegovega sveta je bilo res mnogo zavisno, saj se še ni bil nikdar zmotil. Zagloba vtakne obe roki za pas, zre z bistrim zdravim očesom nekaj časa Barbko, pa Mihaela in reče hipoma:

"A potomcev ni, pa jih ni, kaj?"

Pokimal je z glavo ter pomolil na-prej spodnjo ustnico.

"Božja volja, nič drugega," odgo-vori s povesenimi očmi Barbka.

"Ali bi jih rada imela?" vpraša Za-globa.

"Povem vam odkritosrčno," odgo-vori Volodijevski, "da ne vem, kaj bi dal za to; toda časih si mislim, da so tu zaman moje želje. Gospod Jezus mi je itak poslal srečo, da mi je dal to žensko, ali, kakor ste jo imenovali vi — tega 'hajdučka' ter me blagoslovil na slavi in premoženju, torej ga ne smem več prositi česa drugega. Glejte, prišlo mi je celo na misel, da ne bi bilo med to pozemeljsko in med nebeško ljudovlado nobene razlike, ako bi se izpolnile vse človeške želje in ako bi ena kakor druga mogla osrečiti člo-veka. Torej pa si mislim, Ako tukaj ne ućakam enega ali dveh fantov, da me ne minejo ondaj in da bom služil ondaj pod nebeskim hetmanom; svetim nadangelom Mihaelom in da si pridobi-m slavo in odlikovanj na pohodih zo-per nečistega peklenščaka."

Sam od svojih besed ginjen, je pri tej misli pobožni katoliški vitez dvig-nil oči proti nebu. Toda Zagloba ga je malomarno poslušal, strogo pome-žikal z očmi in naposled rekel:

"Paži vendar, da se ne boš rogal. Ako si domišljaš, da tako dobro po-znaš namere previdnosti božje, pa z-naj, da je to morda greh, za katerega se boš moral nekaj časa prazniti v vi-čah kakor grah na vroči slanimi. Bog ima širše rokave nego krakovski škof, toda nima rad, ako mu kdo gleda va-nje, kaj je ondaj pripravil za ljudi in kaj namerja še storiti. Glej samo, da boš delal to, kar je tvoja dolžnost; ako to-rej hočeta imeti potomce, ne hodita vsakebdi, nego ostanita skupaj."

Ko je Barbka to zaslišala, je posko-čila od veselja na sredo sobe, ploskala z rokami in ponovila:

"Da, ostaniva skupaj! Takoj sem u-genila, da se, gospod, postavite na mo-jo stran. Takoj sem ugenila. Pojdi-va v Hreptov, Mihael. Vsaj enkrat me vzameš s seboj na Tatarje! Moj edini, moj zlati, moj dragi Mihael!"

"Glejte! Že po pohodih se ji hoče!" zakliče mali vitez.

"Poleg tebe se ne bi ustrašila vse orde."

"Silentium!" zakliče Zagloba, prijaz-no zroč na Barbko, ki jo je imel zelo rad. "Upam vendar, da Hreptov, ki pa še ni tako daleč, ne bo poslednja stanica na Divjih poljih."

"Nikakor! Posadke hodo še stale v Mohilovu, v Jampolu in poslednja ima biti v Raškovu," odgovori Volodijev-ski.

"V Raškovu? Raškov mi je dobro znan. Od ondot smo privedli Heleno Skretuskemu, iz onega valadinkega jarka, ali se še spominjaš, Mihael? — Ali se še spominjaš, kako sem od-pravil onega spaka, onega zlodeja, ki jo je čuval ondaj? Ker bo poslednja posadka nastanjena v Raškovu, bo, ako se Krim zgane ali odrine Turčija na pohod, ona tam o tem najprej zve-dela ter se pravočasno poslala v Hrep-tov poročilo; zato tudi ni tolike ne-varnosti. Hreptova ne morejo napasti nemadoma. Res ne vem, zakaj bi Barb-ka tjakaj ne, smela iti s teboj. Odkrito-srčno ti pripovedujem to, saj ti je ven-dar znano, da bi rajši izgubil glavo, nego spravil Barbko v nevarnost. Vze-mi jo s seboj. To vama bo obema služilo v zdravje. Barbka mora samo obljubiti, da se da, če bi napočila ve-lika vojna, brez upora odgnati v Var-šavo, zakaj takrat nastanejo okrutni pohodi, strastne bitve, obleganje tabo-rov in morda celo glad kakor pod Zbaražem. V takšnih časih si celo moški s težavo ohrani glavo, kaj šele ženska!"

"Rada bi celo padla ob Mihaelu, ako bi bilo treba," odgovori Barbka, "vse-kakor pa imam pamet ter vem, kaj je mogoče in kaj ni. Sicer pa naj odloč volja Mihaela, ne moja. Saj je vendar letos pod poveljništvom Sobieskega hodil na pohode, toda ali sem kdaj si-lila z njim? Nikdar! Dobro. Da mi le sedaj ne branita, gospoda, iti v Hrep-tov z Mihaelom, pa me, če bi nastala velika vojna, lahko pošljeta, kamor va-me je drago."

"Vrli gospod Zagloba (te pospremi na Podlesje k Skretuskim," odgovori

mali vitez, "tjakaj vendar ne pride Turek."

"Gospod Zagloba! Gospod Zagloba!" reče porogljivo stari plemič. "Sem li morda stražnik? Ne zaupavajte tako svojih žena gospodu Zaglobi, zanaša-joč se na to, da je star, zakaj lahko bi se pripetilo kaj povsem drugega! Sicer pa si morda misliš, da se, če nastane vojna s Turkom, že skrijem v Podlesju za peč in da bom ondaj pazil na pecivo, da se ne zasmodi? Nisem še tako star, da ne bi bil sposoben še za kaj drugega. Sicer moram imeti pomočnika, da sedem na konja, toda kadar že sedim, skočim na sovražnika tako dobro ka-kor vsak mladenič. Hvala Bogu, še ne sipljejo z mene peska ali žaganja. Na rovanje s Tatarji že ne pojdem, po Divjih poljih se ne maram kosati z vetrom, toda ob poglavitnem napadu se držim poleg mene, ako utegnem, in lepe reči boš videl."

"Vi bi še hoteli iti na vojno?"

(Dalje prih.)

Pristopite k največjemu sloven-skemu podpornemu društvu.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE

(The Holy Family Society)

čtev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1917.

Predsednik.....George Stonich.

Podpredsednik.....Stephen Kucar.

Tajnik.....Jos. Klepec.

Zapisnikar.....John Barbich.

Blagajnik.....John Petric.

Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

John N. Pasdertz, Joseph Težak,

John Stublar.

To društvo sprejema rojake in roja-kinje in sicer od 16. do 50. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D. za malo mesečnino.

To društvo ima že nad \$2,900.00 v bolniški blagajni in je od zdaj že iz-plačalo skupaj 3088.00 dolarjev bolni-ške podpore članom (icam). Kdor pla-ča takoj ob pristopu \$3.00, to je toliko, ko so plačali drugi člani zadnjih 6 me-secev, je deležen podpore v slučaju nezgode takoj po pristopu, drugače po 6 mesecih. Pristopnina je še prosta.

Redna seja se vrši vsako zadnjo ne-deljo ob 1. uri pop. v stari šoli.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se glasi pri ka-terem odborniku.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljšo me-so po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in preka-jene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na voga-lu Broadway and Granite Street

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

ATLAS — ZASTONJ.

Še imamo nekoliko ročnih atlasov celega sveta, katere damo zastonj onim naročnikom, ki pošljejo \$2.00 naročni-ne, če za atlas vprašajo.

Posebno v sedanjem času je jako priročno imeti tak atlas, ko se pojav-ljajo velezanimivosti po celem svetu. Pošljite \$2 za naročnino takoj, da dobite atlas zastonj predno zaloga po-ide.

UPRAVA AMER. SLOVENCA.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa bar-varska dela ter obešanje stenske-ga papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

Chl. Phone 376 N. W. 521

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

DENAR ZA BOŽIČ PO NIZKI CENI

Veselo javljamo, da smo premenili naše obroke in znižali odplačila. Zdaj lahko posodite denar na sledeče obroke:

Vsota posojila.	Štev. mesecev.	Mesečno odplačilo. Glavnica z obrestmi 3 1-2 odstot na mesec.	Skupna cena
\$ 12.00	6	\$ 2.00	\$ 1.47
16.00	8	3.00	2.52
20.00	10	2.00	3.85
24.00	12	2.00	5.46
28.00	7	4.00	3.92
32.00	8	4.00	5.04
36.00	9	4.00	6.30
40.00	10	4.00	7.70
48.00	12	4.00	10.92
60.00	10	6.00	11.55
72.00	12	6.00	16.38
80.00	10	8.00	15.40
88.00	11	8.00	18.48
100.00	10	10.00	19.25

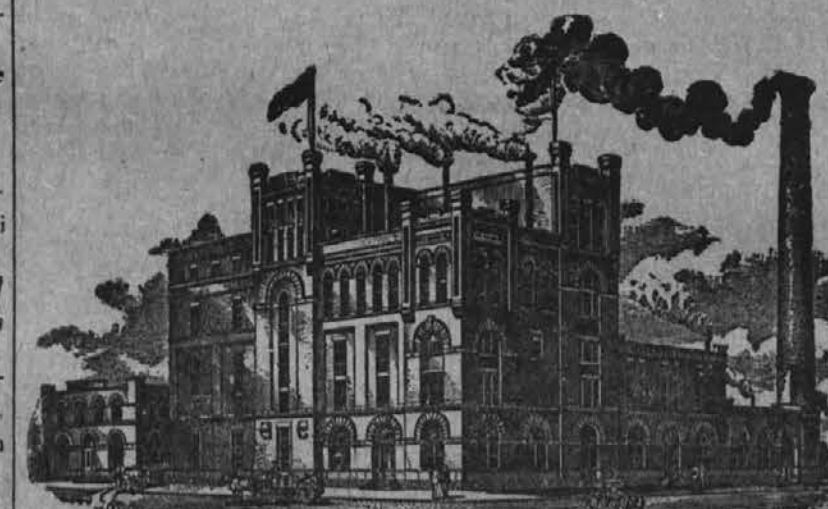
Druge vsote do \$300 po istih cenah.

Joliet Loan Company

(NOT INC.)

Cor. Chicago and Jefferson Sts., 2nd floor
Room 201 Woodruff Bldg. JOLIET, ILL. Telephone: Chicago 522.
Pod državno kontrolo in licenco.

NAJSTAREJŠA POSOJILNICA V JOLIETU.

Fred Lehning Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113. Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS

Naročite zaboj steklenic novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405 S. Bluff St., Joliet, Ill.